

מ.ט.מ

741

פרוטוקול מס' 35/7

מישיבת הוועדה לשירותים צבוריים

ביום ד', א' תמוז תשס"ו - 20.7.1955 בשעה 11.00

ג ו כ ח י מ :

חברי הוועדה:

- א. אלטמן - יו"ר
- ב. מזכיה
- מ. ארם
- ח. בן-אשר
- מ.ט. גולדברג
- ג.צ. הרצל
- ג. טברסקי
- ב.ש. כצנלסון
- ש. כפרית
- י. גיאני
- ד. נצר
- ב. ששון

טוזמנים:

שר המדענות ד. יוסף
מר רוזיטל - מזכיר הכנסת

סדר היום:

הדיון במצב הכלכלי בארץ.

- - -

היו"ר א. אלטמן:

אני פותח את הישיבה.

לאחר המצב המיוחד שנוצר במדינה בשטח הרפואי קראנו לישיבה זו שלא בגישה אקדמית אלא בגישה של "כנסת" התקנון מאפשר לכנס וועדה בהקופת הפזיזים אם שליש ממחברי הוועדה יוזמים פנייה ממין זה. התקשרתי עם כמה מחברי הוועדה בענין זה ופנינו למזכירות בבקשה לכנס את הוועדה ל... צבוריים. המזכירות בעצתה.

לא אביע בשלב זה דעה. נשמע מה בפני שר הבריאות על המצב, מה עושה הממשלה ומה עומדת לעשות למען פתרון הבעיה.

ד. נצר:

אני רוצה לשאול את היו"ר מה סדרת הישיבה, מה תהליכה המסקנות ומה תביאנה לגבי סדר העבודה?

היו"ר א. אלטמן:

הוועדה תטיק את מסקנותיה לאחר שתשמע את דעת הממשלה מהל דעת ב"כ הרופאים סג"ר.

שר הבריאות ד. יוסף:

כנראה הוזמנתי בטעות. באתי כדי לתת אינפורמציה על מצב הבריאות בארץ ולא בקשה עם הויכוח שבין הממשלה לבין הרופאים, דבר הנמצא במסמכותה של וועדת העבודה.

היו"ר א.מ. אלטמן:

קשה להפריד בין הדברים. האחד קשור בשני.
אם אפשר לומר על ענין הבריאות ולהתעלם מן
המצב שנוצר בשטח זה, הוועדה חרדה למצב השירותים הרפואיים.

ד. נצר:

אם זכרוננו אינו מטעני הועלתה לרצי תחילה
הפגרה הצעה לסדר יומה של הכנסת בענין זה.
הכנסת החליטה למסור לוועדה הכנסת את הסמכות לקבוע מי, מיזם וועדה,
תחליט בענין זה. תפקיד זה הושל על וועדת העבודה ולא על הוועדה לשירותים
צבוריים.

היו"ר א.מ. אלטמן:

דבר אחד אינו שנוי במחלוקת, והוא: אנו רוצים
לספור את שר הבריאות מינפורטציה על מצב
השירותים הרפואיים במדינה.

שר הבריאות ד. יוסף:

הרושם המתקבל מן העתונות הוא מוטעה. המצב
בשטח הבריאות אינו כפי רע. עם היכנסו לתפקיד
החדש בדקתי מה המצב בשטח הטיפול בחולים. בעיני זה היה העיקר, ורציתי
להבטיח כי אותו אגודת הזקוק ותלוי בשירותי הסניטוריה הרפואיים הממשלתיים
יגיע למכסימום של טיפול. ביקרתי בבית חולים "תל-השומר" שהוא בית החולים
הגדול ביותר שלנו. הוועדה לגיור זה גם כשה מנהלל בתי חולים אחרים.
קיימתי שיחה ארוכה עם מנהלל בתי החולים האלה. בשיחה נכחו המנהל הכללי
של משרד הבריאות ד"ר בטש והממונה על בתי החולים ד"ר ליטמנוביץ.
אני שמח לציין כי הרופאים בבתי החולים הממשלתיים מקיימים את חובתם
המקצועית וחשים לעזרת הנזקקים. אמרתי: אם כך - מדוע אתם משחירים את
פניכם לעיני הצבור ומפיצים ידיעות כאילו הענין הולך ונחרב? לא גומר
מה היתה תשובתם. התשובה אינה נוגעת לענין זה, מולם אמרתי: הם מארו
את המצב בשטח הרפואי.

המקרים הדחופים באים על סידורם. המקרים

שאינם דחופים, אנשים הפוחים זה מכבר לתור, ממשיכים לחכות, כי אין
המדובר במקרים דחופים. אני חוזר ואומר: כל מקרה דחוף גם על סידורו.
הטיפול בילדים גם הוא נמשך. אין מקרה של ילד שלא מתקבל ל בית חולים.
כל היולדות גם הן מקבלות טיפול. יתכן וקרה מקרה שיוולדת מסויימת לא
נתקבלה. אני אינני יודע מקרה כזה ועליו גם לא נספר לי. לני דברי
הרופאים גם לא היה מקרה כזה. המחלקה הכירורגית פועלת במלואה ומקיימת
את התורבות.

במחלקה הפטיכאטרית ירד הקיבול בקרוב

ל-40%, במחלקת העיניים ב-30%-25%. בדרך כלל ירד הטיפול המספרי ב-20%
בלבד. כלומר - מספר המיטות התפוסות ומספר החולים המקבלים טיפול ירד
ב-20%.

זוהי התמונה הכללית. מצב של הפקר בשטח

הרפואי אינו קיים אלא בעתונות. הרופאים יוצאים מזלזלים בתפקידם.

נכון עדיין הם צותנים היום העודות, רבים

מהם לא עובדים יותר מאשר 7 שעות, אם כי גם כאלה העובדים מיכסה זו
אינם חסרים.

לגבי העמיד. אנו תלויים בהתפתחות, אם חס

ושלום תבוא עליה במספר החולים בחודש הוא או בשבועות הקרובים - נתייה
עדיין להחמרת המצב ונצטרך לחפש דרכים לפתרון הבעיה.

לאור שיחה שהיתה לי עם המנהל הכללי של משרד

הבריאות הוברר לי כי תוספת של 40-50 רופאים היתה בה כדי לפתור את
הבעיה כולה ולקיים את השירותים הרפואיים במלואתם. שאלתי: מהו הגורם
הטעוב סידור כזה? אמר: תקציב נוסף. הודעתי לו כי בעיית זו אינה צריכה
להוות לגביו בעיה. אין כל מניעה בהעברה מסעיף אחר. אני מקבל על עצמי
לסדר את הדבר ולבקש מן המוצר לסדר תוספת תקציב. המדובר אינו בסכום גדול.

אם אינני טועה המדובר על סכום של 25-30 אלף ל"י תוך הנחה שמצב זה לא יארך יותר מ-4 שבועות. זה אינו יכול לעכב.

אני רוצה בת-צחוק על פניו של ד"ר הרמל. אינני יודע מדוע. אני יודע את החיקה המקצועית של הרופאים. בשנת 1921, תקופת המאורעות, בהרגו ביום מסויים בני יהודים בעיר העתיקה. ד"ר מידר היה אז מרפשי הרופאים. המותיו אישית, ושאלתי: האם האתיקה המקצועית הרפואית מחייבת אותך להביד עזרה גם לערבי? ענה: גודאי ובודאי.

ברור שיש מטפרי חולים ואני להיכנס לבית חולים אינו מביע. זה קרה גם בימים כתיקונם, ובודאי שגם עתה. על כל פנים אין מקום לבהלה. בקרב כל הרופאים קיים רגש של אחריות.

ב. ששון:
הבינותי כי שר הבריאות הציע למשרד הבריאות לקחת רופאים נוספים. היית רוצה לדעת כמה נענו?

אני מבין כי עיקר הויכוח בין הרופאים לבין הממשלה הוא בענין הרטרואקטיביות עד אחר לאפריל. אילו הייתה הממשלה נענית לבקשה זו הייתה סכנה היה הדבר מתבטא?

שר הבריאות ד. יוסף:
לא מענה על שאלות החורגות מתחום האינפורמציה "מסכמת".

ב"צ הרמל:
אני רוצה לשאול את כבוד השר כמה מחלקות נסגרו במשך הזמן הזה, כמה מיטות, כמה ועוד. האם לאור הזמנתו מפירי שביתה לעבוד בבתי חולים - היו נענים?

שר הבריאות ד. יוסף:
אני יכול לקבל את הנוסח הזה. אין מפירי שביתה כשאין שביתה. הודעה רשמית של הרופאים הוטרה כי אין שביתה.

ב"צ הרמל:
התנגדות פסיבית היא צורה מנושית, הומאנית מתאימה למעמד הרופאים.

שר הבריאות ד. יוסף:
לא מכנס אתך לויכוח. עובדה היא כי אין שביתה.

ב"צ הרמל:
האם המרפאות על ידל בתי החולים הממשלתיים פועלות? האם המעבדות ומכוני הרנטגן פועלים? האם לא הולכים לאיבוד אלפי ימי עבודה בגלל אי קבלת אותם המקרים ששר הבריאות אינו חושב אותם לנחוצים? האם היזידה ב-40% במחלקה הפסיכיאטרית אינה אומרת משהו, ובעיקר לאור הטעם היזידה יחס זה בארץ? הוא הדין מחלות עיניים, האם ירידה במספר המיטות התפוסות בבתי החולים ב-20% הנה אפשרית? האם אין צורך במספר כזה גדול של מיטות או שנוצר מצב של חירום בעקבותיו? לא אביע את דעתי.

אין להתעלם מן העובדה כי בימים הקרובים תפרוץ השביתה לא בצורה הומאנית כל כך ותביא להרעת המצב.

ד. בצר:
הצעה לסדר. אני רוצה להציע לחברי הוועדה לשמור על תקנון הכנסת ביחס לעבודת הוועדה. עלינו להתפק אך ורק בתחום האינפורמציה שמסר שר הבריאות. מקום לנאומים לא חסר למי שמתכוון. השאלה שחברי הוועדה מבטים לנגוע בה - אינה בטמכותה של הוועדה.

הי"ר א. אלטמן:

שמענו האינפורמציה שסדר השר. החברים
רשמים לשאול שאלות וזכותו של השר להשיב
או לא להשיב עליהן. לאחר שתישאלנה השאלות בקבע את הסדר, והן תוכלי
להעלות את הצעתך.

ס. מרס:

כמה רופאים הקיפה השביתה או ההתנגדות
הפסיבית? זו שאלה אחת.

שאלה שניה - כמה זמן יימשך הדבר הזה?

ב"ש בצנלסון:

אני רוצה לשאול את השר כמה שאלות:

(א) כמה מקרים של חולים הזקוקים לאישפוז
נדרו לרגלי ההתנגדות הפסיבית של הרופאים?

(ב) לכמה חולים לא הויטה עזרה בקליניקה?

(ג) בטוחתני כי יודע לכבוד השר על הצטרפותם
של רופאי קופ"ח. האם יודע השר איך תשפיע הצטרפות זו על הו"ת העזרה
הרפואית בנתי החולים של קופ"ח?

(ד) האם יסכים אחי השר שהמצב הקיים פוגע
בעיקר במוכלוסייה העניה הזקוקה לעזרה. הרופאים הפרטיים הרי ממשיכים
את עבודתם ואדם שהפרוטה מצוייה בכיסו יכול לפנות אליהם.

(ה) איך יקרא השר לאותם רופאים שיענו
לקריאתו? אני קוראת להם מפירי שביתה. הייתי רוצה לדעת באיזה
שם יכנה אותם השר?

א.ט. גניחובסקי:

טילוי דרישותיהם של הרופאים מחייב בודאי
תקציב מסויים. הייתי רוצה לדעת באיזה

טכום מתבטא הדבר?

שאלה שניה. כמה סלע המחלוקת בין הממשלה

ובין הרופאים?

שאלה שלישית. באיזו הצעה חושבת הממשלה
לבוא אל הרופאים ולסיים את הפלוגתא שבין שני הצדדים?

הצטרפתי לשמוע את הצעתה של חברת הכנסת
נצר בעניני פרוצדורה. פיקוח נפש דוחה שבת ולא כל שכן - פרוצדורה.

ד. נצר:

האם נכון התרשמתי מחייבת השר שמצב
האישפוז סופרע אבל אינו מטוכן מפני
שהרופאים ממשיכים למלא את תפקידם כרופאים על אף דרישותיהם הצודקות?

הי"ר א. אלטמן:

אני רוצה לשאול כמה שאלות:
האם יודע השר על מקרים כאלה, מקרי ההתנגדות
פסיבית או שביתה, גם בארצות אחרות?

האם נכון הוא שלא הגענו לשלב של הפקר
בענין זה בגלל שיתוף הפעולה המלא שבין ועד ארגון רופאי הסדינה עם
הנהלת משרד הבריאות בקשר לסידורים בשירותים? כך שמעתי היה המצב עד
עכשיו, אולם טענה מאיימים בהחמרה.

השר אמר כי הטיפול בילדים לא נחלש כלל.
התעבירתי ידעתי כי גם בשטח זה ירדו השירותים בשלושים אחוז.
ואם טוען השר כי הטיפול לא נחלש כלל, פירוש הדבר שבמחלקות
אחרות ירד הטיפול בחמישים אחוז. כלומר - הטיפול בילדים נמשך על חשבון
שירותים אחרים.

שמענו מה מצב השירותים. היינו רוצים לדעת מה חושבת הממשלה לעשות בימים הקרובים למען פתרון הבעיה. אם לא ייעשה דבר בשטח זה נהיה עדיין להחמרת המצב.

כנסנו את הוועדה כדי לשמוע אינפורמציה על מצב הבולמות, אולם גם כדי שנדע מה ניתן להיעשות בענין זה לתיקון המצב הרעוע.

ג. טברסקי: האם יסכים אתי כבוד השר שהמדינה זקוקה עכשיו לתגבורת של כוחות אינסטלקטואליים מקצועיים, ובעיקר בתחום הרפואה?

האם חושב השר כי המצב הקיים בשטח המשכורות יש בו כדי לעודד בני מומחים מחו"ל?

ב"צ הרמל: כבוד השר אמר כי הנו מוכן להקציב עשרות אלפי לירות לתשלום שכרם של רופאים חדשים. האם לא נכון יותר היה לתת את המפרעה הזאת לרופאים הללו, שגם השר אינו מכנה אותם בשם גזלנים?

היו"ר א. אלטמן: ישנן שתי דרישות: האחת - דרישה יסודית, והשניה - דרישת ביניים זמנית.

מדוע לא תנסה הממשלה לחסל את הפרשה הזאת עכשיו על ידי סידור זמני שאינו קובע מסמרות לגבי העתיד?

שר הבריאות ד. יוסף: אני רוצה להודיע בתחילת דברי כי מענה אך ורק על אותן השאלות הנוגעות לשטח שירותי המדינה, פרט לשאלותיו של היו"ר הוועדה מתוך כבוד היו"ר עצמו.

נשאלתי כמה רופאים נענו לפנייתי ולהזמנתי. רק אחדים נענו. אני מצטער כי ההיענות לא היתה גדולה. היה כנראה לחץ בלתי הוגן על רופאים שלא לבוא לעזרת המדינה. אמרתי לי כי כ-4-5 רופאים נענו. אינני יודע אם הם נשארו. אנשי משרד הבריאות היו סבורים כי ההיענות תהיה גדולה יותר. לדאבוני גם אלה שנענו - אחר כך נעלמו, ונשארו לא יותר מ-1-2 רופאים חדשים.

אינני מוכן לענות על שאלתו של ח"כ ששון בענין הרטרואקטיביות. ח"כ ששון לא הציג את השאלה באורה הנכון. לא נכון הוא שהשאלה היחידה בה כחלקות הדעות היא בענין הרטרואקטיביות.

לשאלתו של ח"כ הרמל בדבר מספר המחלקות שנסגרו אין חשיבות, כי בגלל חוסר כוח אדם בשתלבו מחלקות מסוימות בבתי החולים זו בזו. אין בזה כדי לאצמצם את מספר החולים הזקוקים לטיפול. לא זוהי השאלה.

שאל ח"כ הרמל כמה מיטות נסגרו וכמה חולים לא נתקבלו. אשמח למסור לו פרטים על כך בכתב. אין ברגע זה בידי המספרים המדוייקים.

לאור הידיעות שיש בידי המשיכו המרפאות, המעבדות ומכוני הרנטגן את עבודתם.

לשאלתו של ח"כ הרמל בדבר ימי העבודה ההולכים לאיבוד. אינני יודע מהן המחלות, אינני יודע אם גורם הדבר להפסד ימי עבודה אם לא. הדבר מקיב מחקר מדי שבוע בשבוע. ישנם מקרים שאין בהם כדי לגרום לבזבוז ימי עבודה. הדבר תלוי במחלה. לא אוכל להשיב על שאלה זו.

נשאלתי האם הירידה הגדולה במחלקת הפסיכיאטריה אין בה כדי לגרום לטבל קשה. הדבר תלוי במקרה. יש מקרים שאינם בוערים, יש מקרים שיתכן ויש בהם כדי לגרום טבל. אין מילואם אלא להצטער על כך שהרופאים נקטו באמצעים כאלה.

מצב חירום לא נוצר. מצב חירום לא קיים. נכון שהמצב שנוצר אינו נוח ואינו רצוי, אולם אי אפשר לקרוא לו בשם מצב חירום.

שאל ח"כ ארם כמה רופאים הזיפה ההתנגדות הפאסיבית. במשרד הבריאות עובדים כ-330 רופאים. בבתי החולים המוניציפליים כחמישים רופאים. המספר הכולל מגיע איפוא ל-370-380. על רופאי קופ"ח אין לי עדיין מנתונים.

שאל ח"כ ארם כמה זמן יימשך מצב זה. לפי דעתי מצב זה לא יימשך יותר מאשר עד ה-15.8, היות וועדת גורי תגיש את מסקנותיה לא יאוחר מה-7.8. יש תקווה איפוא כי במשך שבוע מאז הגשת דו"ח של וועדת גורי ייקבעו הדברים ותופסק ההתנגדות הפאסיבית.

לח"כ כצנלסון בענין רופאי קופ"ח אשיב מה שהשיבותי לח"כ ארם: לא שוחחתי עדיין עם אנשי קופ"ח ואינני יודע מה מספרם ומה עומדים הם לעשות.

ח"כ כצנלסון שאלה אם המצב הקיים לא פוגע בעיקר באוכלוסייה הענייה. על כך אין לי אלא להשיב כי ההתנגדות הפאסיבית פוגעת באותה אוכלוסייה הפונה לבתי החולים הממשלתיים.

שאלה ח"כ כצנלסון איך אכנה את אלה שיעברו לפנייתי ויבואו לעבוד בבתי החולים הממשלתיים. אני הייתי קורא להם בשם "באמני המדינה" השומרים על כבוד מקצועם.

נשאלתי אם המדינה זקוקה לתגבורת של אנשי מקצוע? בודאי ובודאי. הנני מברך על כל תגבורת. אולם העידוד תלוי באנשים ותלוי בעתון אותו הם קוראים.

לא מענה על שאלתו של ח"כ גניחובסקי בענין הסכום. אולם לידיעתו; אינני חושב ואין הממשלה חושבת כי סהצ'ס חימאי נופל בחשיבותו מן הרופא. השאלה היא כללית.

האם ב-15 לאוגוסט יהיה אחרת? ב"צ הרמל:

אז תוכל הממשלה להחליט לגבי כולם ולא רק לגבי הרופאים. שר הבריאות ד. יוסף:

צדקה ח"כ נצר באמרה כי מצב הבריאות בבתי החולים הממשלתיים הופרע וטופרע אך אין בו כדי לסכן את שלום הצבור.

שאל היו"ר אם קרה במקרה הזה גם בארצות אחרות. לי ידועים שני מקרים. האחד - לפני מספר שנים בגרמניה, והאחר - שביית אטיסטנטים בצורפת.

ועד ארגון רופאי המדינה אינו מכיר בזכויותיו של כל גוף אחר פרט לגוף משרד הבריאות בקביעת הטידורים בבתי החולים הממשלתיים. אין בכוחם של הרופאים להחליט בעצמם על הטידורים האלה. המנהל הכללי של משרד הבריאות, הוא ולא אחר, הוציא הוראה באשר לסדרי העבודה בבתי החולים.

לשאלתו של ח"כ אלטמן, אם הטיפול במלא בילדים וביוולדות אינו מוריד את האחוז במחלקות אחרות אוסר: לאו הירידה הכללית אינה עולה על 20%.

עד ל-7 באוגוסט לא תעשה הממשלה ולא כלום בענין זה. אם הרופאים יבואו אלינו ויציעו לנו הצעה בנידון - אביא זאת לידיעת הממשלה. לפי דעתי אין זה הוגן לקבל החלטה ימים ספורים לפני יום הבחירות, ובעיקר לאחר שוועדה צבורית חקרה ודרשה בענין זה.

למנוע אי הבנה אני רוצה לומר, כי השאלה היחידה השנויה במחלוקת אינה במפרעה. אין זה נכון. שאלה לא פחות חשובה היא שאלת התחולה.

המטלה היתה מוכנה לחסל את הפרשה על ידי סידור ביניים. היא אף באה בהצעות, אולם הרופאים לא נענו ולא קיבלו את הצעות המטלה.

מה היתה הצעה זו? ב"צ הרמל:

הצענו את הצעתנו. הרופאים לא באו על סיפוקם. הם לא מעוניינים רק במפרעה.

שר הבריאות ד. יוסף:

רק במפרעה! ב"צ הרמל:

אני חוזר ואומר: המפרעה אינה עיקר. העיקר הוא בשכר העבודה. שר הבריאות ד. יוסף:

נחזור לענין המהותי. ועדה זו היא ועדת כנסת ואין לה לדון אלא במה שמותא לה לדון. עלינו להסתמך על סעיף 30 של התקנון. אין אנו יכולים לשנות חוק וליצור תקדים. אם כך נבנה - עלינו לשאול קודם מוסד מוסמך. וועדה זו יכולה לדון אך ורק באותם העניינים שהם מתפקידיה. הדיון בענין זה אינו בסמכותה של ועדה זו.

ב. אזוביה:

אני רוצה להסנות את תשומת לבו של ח"כ אזוביה לטעיף 35 א' של התקנון המוסר: "סדר היום של ישיבת הוועדה ייקבע על ידי יו"ר הוועדה. חברי הוועדה רשאים להוסיף הצעות לסדר היום בהסכמת ראש הוועדה, בתנאי....."

היו"ר א. אלטמן:

אני בני משפטן, אבל יש לי בסיון בוועדות. תסכימו אתי שהיו מקרים לא רק לעשרות אלא גם למאות הן בוועדת השירותים, הן בוועדת העבודה והן בוועדת הכספים, שהועלו בעיות שהועמדו לדיון, דנו בהן והוציאו מסקנות. אני בני מבין איפוא את היחס הפורמלי דווקא במקרה זה. השאלה היא רצינית ונוגעת בבריאות העם. אם ניכנס לדיון אשכנע אתכם כי הסאב הוא הרבה יותר חשוב מאשר תארו שר הבריאות. בשאלה כה חשובה נדמה לי כי מחובתנו להיכנס לדיון. לא כגון המקום ולא בזו הנקודה לעמוד על עניינים פורמליים. אני חושב שגם הפירוש הפורמאלי אינו נכון, אבל לא אכנס לשאלה זו. השאלה היא אחרת: האם רוצים אתם להשתמש מדיון בשעה שהשאלה היא שאלת חיים ומוות לאנשים רבים. אם לא קרו עוד מקרי מוות אין זה אלא נט. האם בטאב כזה תשתמשו מדיון? עלינו למצוא דרך להטבת הסאב.

ב"צ הרמל:

לח"כ הרמל אני רוצה לומר, כי פעמים רבות בשאלות הקשורות בגודל רבבות אלפי אנשים היה הוא המתנגד לדיון מעמיק באמרו כי אין להתערב במדיניותו של משרד הסעד. לא אחת תבעתי קיום דיון מבלי להתחשב בדקדוקי פורמאליות במסרי, כי עלינו להוות צנור צבורי. אינני יכולה להביע את דעתי. אני רוצה לומר כי דיון מעמיק ורציני בבעיה זו נעשה על ידי ועדה צבורית. אין הענין הזה פורמאלי גרידא, נכון שאנו נתונים באוירה של בחירות, אבל בכל זאת עלינו לרמות את הדברים נכונה. גישתנו היסודית צריכה להיות כאל בעייה כללית בה מספלים חדשים על חדשים, ומה אנן ימים ספורים לפני הבחירות יכולים להוסיף. הבעיה היא חמורה מאד גם מבחינת בריאות העם, גם מבחינה צבורית לגבי טקציות יונים וגם מבחינה כספית, כלכלית ומשקית. הזמן אינו בידנינו. קיים גם צד תחוקתי. הכנסת לא מסדה את הדבר בידינו. אין לנו כל זכות ערב הבחירות להחליט בענין זה על רגל

ש. כפרית:

ד. נצח:

צדקה חברת הכנסת כפרית.

שאלה זו הועברה על ידי וועדת הכנסת לוועדת העבודה, אין הדבר נובע לנו. מותר היה לוועדה זו שלנו לשמור אינפורמציה על מצב הבריאות מפי הסקור הראשון. שמענו זו מפי שר הבריאות כן שמענו גם תשובות על שאלות. בזה די לנו.

ב"ש בצולטון:

אני מצטערת כי דווקא בשאלה חמורה זו אנו מצטמצמים על דיון בטעיף שבחוק. אני רוצה לרענן את זכרון חברי הוועדה ולהזכיר להם את הצוהג והדרך בה הלכנו במשך 4 השנים. לא אחת פנו אלינו אנשים שונים בכתב ובפ"פ להעלות על סדר יוטנו בעיות שונות. נענינו כי ראינו בזה את חובתנו. עתה כשדבר נובע בעשרות אלפי אזרחים הפונים אלינו ומבקשים את עזרתנו - אין אנו רוצים להיענות. תהיה זו תעודת עניות לכולנו והשתמטות מחובה אלמנטרית.

מ. ארם:

אינני מבין את הויכוח הפורמאלי. כולנו בדעה שקיים הפעם מחק מטובן בבריאות העם ודווקא בימי הקיץ הלוחטים. אחד יטיל את האשמה על הרופאים, האחר על הממשלה. על כל פנים - קיימת סכנה. גם אם השירותים יודו בטובצ ב-25% האם לא נדון על כך? האם אין וועדה מוסמכת של הכנסת יכולה להרשות לעצמה לבוא בהמלצות מנובדות? ברמה לי שלא רק שמנו רשמים לעשות זאת, אלא שחובה עלינו לעשות את הדבר.

אני מציע להפסיק את הויכוח הפרוצדורלי.

ג. סברסקי:

עד כה דנד בליבראליות גדולה לגבי כל השאלות שהופנו אלינו על ידי אנשים פרטיים וקבוצות בודדות. ומדוע פתאום איפוא התמימות הזאת, מדוע אינכם רוצים לדון בפרשת הרופאים? אני תמהה על דברי החברים. האם אין וועדה מיוחדת לכך? האם לא התמנתה וועדה? האם אין זה בטמכותה של וועדת העבודה? הדיון בענין זה מתקיים. אין הדבר שייך אך ורק לרופאים אלא לצבור יותר גדול.

ג. שרון:

אם אין זה בטמכות וועדת השירותים לדון בענין זה הרי לא היה בטמכותו של השר לבוא ולתת סקירה. אם הסכים לתת אינפורמציה הרי אך ורק סמוך הנחה שמנו פועלים לא סמוך לטמכות אלא בגדר סמכותנו, ואם אנו פועלים בגדר סמכות בראשית הישיבה הרי סמכות זו נשארת גם בתום ישיבת הוועדה.

אין איש המערער על העובדה כי סדר יומה של ישיבת הוועדה נקבע על ידי יושב ראשה. אם הוא הוא הקובע את סדר היום הרי ההנחה היא כי סדר היום שנקבע על ידי הנו בר-תוקף. כל עוד לא ערערו על כך - ההנחה היא כי הוועדה לא עברה את סמכויותיה.

ד. נצח:

אמרת את דברי עוד לפני ששר הבריאות השמיע את דבריו הוא.

היו"ר א. אלטמן:

כל וועדה שנועת אינפורמציה רשמית לשגור שאלות ואחר כך להחליף דעות אף

להסיק מסקנות.

מחוץ לצד הפורמאלי הבעיה כאן היא אמורה מאד. וועדה שכונסה לדון במצב סטטיים שנוצר הרי טבחינה מוטריית חייבת להביע את דעתה. הענין לא יקבל את פתרוננו, לפני דברי השר, לפני ה-15.8, שבו לאחר שיוגש דו"ח של וועדת גורי, כלומר - עוד כחודש ימים לפנינו. בינתיים הולך המצב ומחמיר. השבוע נכנסו למעגל גם רופאי קופ"ח. אינני יודע לאן איגייעו פני הדברים. האם נוכל בלב שקט לחכות עד ה-15 לאוגוסט? המצב הוא כה רציני שנדמה לי יש בו כדי לחייב את כינוס מליאת הכנסת בעצם ימי הפגרה. ברור שמוטב לעשות זאת במסגרת של וועדה. על כן פניתי

לנשיאות. כן פניתי לכמה מחברי הוועדה. המזכירות בענתה. זוכר אני מקרים שדנו בהם, לאחר פניית גורמים צבוריים שונים, אם כי היו פחות חמורים מאשר מקרה זה.

הרופאים תולים תקנות בכיבוס וועדה זו. הם אומרים שהם שני הגורמים לא הצליחו להכניס עד כה כל סדר בענין זה, יתכן שגורם שלישי יוכל להביא להסדר ביניים.

בל תראו בענין זה גורם פוליטי. תדונו

לגופו של ענין.

ה צ ב ע ה

ג-6 נגד 5 הוחלט להפסיק את הדיון.

אני רוצה שתעזרו לי לבסוף את הקומוניקט לעתונות.

מר רוזניט:

אני מציע לכתוב: "וועדת השירותים הצבוריים של הכנסת שמעה דברי הסבר על מצב שירותי הרפואה במדינה מפני שר הבריאות והחליטה שאין בטכונה לדון בענין זה".

אין זה נכון. אריך שיהיה ברור שהדבר הוחלט ברוב של 6 נגד 5.

א.ס.:

יש למסור בקומוניקט שחלק מחברי הוועדה הסתמכו על התקנון ודרשו שלא לקיים דיון בשאלה זו, וזילו חלק אחר - סיעות - דרש דיון בענין זה על אף הסעיפים המופיעים בתקנות.

היו"ר ג. גלסטון:

אין חילוקי דעות בינינו לגבי החלק הראשון של הקומוניקט האומר כי התקיימה ישיבת הוועדה לשירותים צבוריים ששמעה את דברי שר הבריאות בשאלה זו בקשר עם המצב שנוצר בארץ. אולם לאחר שמיעת הסקירה ושמיעת השאלות והתייבות החליט הרוב לא לקיים דיון בזה.

יש להוסיף את ענין התקנון.

ב. מנזר:

יש לי נסיון של 7 שנים בניסוח קומוניקטים. אני מציע: "וועדת השירותים הצבוריים התכנסה לדון במצב סוסדות הבריאות במדינה. שמעה דברי הסבר על מצב שירותי הרפואה במדינה מפני שר הבריאות והחליטה ברוב דעות בהסתמך על תקנון הכנסת שאין לוועדה סמכות לדון בכך".

מר רוזניט:

אני נועל את הישיבה.

היו"ר ג. גלסטון:

הישיבה נבעלה בשעה 13.30